Om garantibelopp för fastighet samt om föredömlig samverkan mellan skattskyldiga, det allmännas företrädare och skattedomstolarna

I samband med omläggningen av fastighetsbeskattningen har vid *1956 års taxering* fråga uppkommit om hur taxering rätteligen skall ske vid brutet räkenskapsår. Spörsmålet har aktualitet endast vid nämnda års taxering, men förtjänar ändock att omnämnas eftersom åtskilliga mål om denna fråga ännu icke slutligt avgjorts.

I häfte 5 i år har redogörelse lämnats för *KR:s utslag den 15 februari 1957,* vari KR ej gjorde ändring i PN :s beslut. *RR* har genom *utslag den 8 maj 1957* ej funnit skäl göra ändring i KR :s utslag. PN hade enligt 47 § KL såsom skattepliktig inkomst upptagit garantibelopp för klagandebolagets fastigheter med 1.273.082 kr, motsvarande fyra procent av fastigheternas taxeringsvärden året näst före taxeringsåret samt ansett bolaget berättigat till avdrag med samma belopp enligt 45 § KL. Bolaget, som deklarerat sin inkomst för räkenskapsåret den 1 maj 1954—den 30 april 1955, hade i sina deklarationer upptagit garantibeloppen till sammanlagt 424.497 kr, avseende tiden den 1 januari—den 30 april 1955, men det oaktat — under åberopande av att bolaget erlagt fastighetsskatt på grund av 1954 års fastighetstaxering — tillgodofört sig avdrag enligt sistnämnda lagrum med 1.273.082 kr.

Allmänna ombudet och klagandebolaget har samverkat till att skattedomstolarna snabbt kunnat avgöra denna principfråga. Detta tillvägagångssätt är att hälsa med den största tillfredssällelse och innebär att inom ramen för gällande regler möjlighet finnes att snabbt få fram ett prejudikat, som i verklig mening blir arbetsbesparande för de skattskyldiga, det allmännas företrädare och icke minst för skattedomstolarna.

D. H.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:10:16